

Repertoriul jurisprudenței

ORDONANȚA CURȚII (Camera a șaptea)

24 martie 2023*

„Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții –
Lucrători migranți – Șomaj – Acord privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și
Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice –
Securitate socială – Articolul 30 – Stabilirea dreptului la indemnizația de șomaj –
Regulamentul (CE) nr. 883/2004 – Articolul 65 alineatul (2) – Resortisantă a unui stat membru
care a desfășurat o activitate salariată în Regatul Unit – Încetarea contractului său de muncă după
retragerea Regatului Unit și încheierea perioadei de tranziție stabilite prin acest acord –
Dreptul acestei resortisante la o indemnizație de șomaj în temeiul legislației acestui stat membru
la întoarcerea sa în acesta din urmă”

În cauza C-30/22,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de
Administrativen sad Veliko Tarnovo (Tribunalul Administrativ din Veliko Tarnovo, Bulgaria),
prin decizia din 20 decembrie 2021, primită de Curte la 12 ianuarie 2022, în procedura

DV

împotriva

Direktor na Teritorialno podelenie na Natsionalnia osiguritelen institut – Veliko Tarnovo,

CURTEA (Camera a șaptea),

compusă din doamna M. L. Arastey Sahún, președintă de cameră, domnii F. Biltgen (raportor) și
N. Wahl, judecători,

avocat general: domnul N. Emiliou,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru guvernul bulgar, de M. Georgieva, T. Mitova și E. Petranova, în calitate de agenți;
- pentru guvernul ceh, de O. Serdula, M. Smolek și J. Vlácil, în calitate de agenți;

* Limba de procedură: bulgara.

– pentru Comisia Europeană, de D. Martin și N. Nikolova, în calitate de agenți,

având în vedere decizia luată, după ascultarea avocatului general, de a se pronunța prin ordonanță motivată, conform articolului 99 din Regulamentul de procedură al Curții,

dă prezenta

Ordonanță

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolelor 30 și 31 din Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (JO 2020, L 29, p. 7, denumit în continuare „Acordul de retragere”), semnat la Bruxelles (Belgia) și la Londra (Regatul Unit) la 24 ianuarie 2020 și intrat în vigoare la 1 februarie 2020, precum și a articolului 65 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO 2004, L 166, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 82, rectificare în JO 2016, L 296, p. 25), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 465/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 (JO 2012, L 149, p. 4) (denumit în continuare „Regulamentul nr. 883/2004”).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între DV, pe de o parte, și Direktor na Teritorialno podelenie na Natsionalnia osiguritelien institut – Veliko Tarnovo (directorul diviziei teritoriale a Institutului Național de Securitate Socială din Veliko Tarnovo, Bulgaria), pe de altă parte, privind refuzul acestuia din urmă de a-i acorda prestații de șomaj ca urmare a încetării raportului său de muncă în Regatul Unit la 29 martie 2021.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

Acordul de retragere

- 3 Acordul de retragere a fost aprobat în numele Uniunii Europene și al Comunității Europene a Energiei Atomice prin Decizia (UE) 2020/135 a Consiliului din 30 ianuarie 2020 (JO 2020, L 29, p. 1).
- 4 Potrivit celui de al șaselea paragraf al preambulului acestui acord:

„Recunoscând că este necesar să se prevadă o protecție reciprocă pentru cetățenii Uniunii [Europene] și resortisanții Regatului Unit [al Marii Britanii și Irlandei de Nord], precum și pentru membrii de familie ai acestora, în cazul în care aceștia și-au exercitat drepturile la libera circulație înainte de o dată stabilită în prezentul acord, și să se asigure că drepturile care le revin în temeiul prezentului acord sunt executorii și se bazează pe principiul nediscriminării; recunoscând, de asemenea, că ar trebui protejate drepturile care rezultă din perioadele în care persoanele respective au beneficiat de asigurarea de securitate socială.”

5 Articolul 7 alineatul (1) din acordul menționat prevede:

„În sensul prezentului acord, toate trimiterile la statele membre și la autoritățile competente ale statelor membre cuprinse în dispozițiile din dreptul Uniunii puse în aplicare prin prezentul acord se interpretează ca incluzând Regatul Unit și autoritățile sale competente, mai puțin în ceea ce privește:

[...]

6 Articolul 10 alineatul (1) litera (a) din același acord are următorul cuprins:

„Fără a aduce atingere titlului III, prezenta parte se aplică următoarelor persoane:

(a) cetățenilor Uniunii care și-au exercitat dreptul de ședere în Regatul Unit în conformitate cu dreptul Uniunii înainte de încheierea perioadei de tranziție și continuă să își aibă reședința în Regatul Unit și după încheierea perioadei de tranziție;”

7 Titlul III din partea a doua a Acordului de retragere, intitulat „Coordonarea sistemelor de securitate socială”, cuprinde articolele 30-36 din acesta.

8 Articolul 30 alineatele (1)-(4) din acest acord prevede:

„(1) Prezentul titlu se aplică următoarelor persoane:

(a) cetățenilor Uniunii cărora li se aplică legislația Regatului Unit la încheierea perioadei de tranziție, precum și membrilor de familie și urmașilor acestora;

[...]

(c) cetățenilor Uniunii care își au reședința în Regatul Unit și cărora li se aplică legislația unui stat membru la încheierea perioadei de tranziție, precum și membrilor de familie și urmașilor acestora;

[...]

(e) persoanelor care nu intră sub incidența literelor (a)-(d), dar sunt:

(i) cetățeni ai Uniunii care desfășoară o activitate salariată sau independentă în Regatul Unit la încheierea perioadei de tranziție și cărora, în baza titlului II din Regulamentul [...] nr. 883/2004 [...], li se aplică legislația unui stat membru, precum și membrii de familie și urmașii acestora [...]

[...]

(2) Persoanele menționate la alineatul (1) beneficiază de acoperire atât timp cât continuă, fără întrerupere, să se afle într-una dintre situațiile prevăzute la alineatul respectiv, care implică în același timp atât un stat membru, cât și Regatul Unit.

(3) Prezentul titlu se aplică, de asemenea, persoanelor care nu intră sau care nu mai intră sub incidența alineatului (1) literele (a)-(e) de la prezentul articol, dar care intră sub incidența articolului 10 din prezentul acord, precum și membrilor de familie și urmașilor acestora.

(4) Persoanele menționate la alineatul (3) beneficiază de acoperire atât timp cât continuă să aibă drept de ședere în statul gazdă în temeiul articolului 13 din prezentul acord sau dreptul la muncă în statul de desfășurare a activității profesionale în temeiul articolului 24 sau 25 din prezentul acord.”

9 Articolul 31 alineatul (1) primul paragraf din acordul menționat prevede:

„Normele și obiectivele prevăzute la articolul 48 [...] TFUE, în Regulamentul [...] nr. 883/2004 și în Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului [din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO 2009, L 284, p. 1)] se aplică persoanelor care intră sub incidența prezentului titlu.”

10 Potrivit articolului 32 alineatul (1) litera (a) din același acord:

„În situațiile enumerate în continuare în limitele stabilite la prezentul articol, în măsura în care se referă la persoane care nu intră sau care nu mai intră sub incidența articolului 30, se aplică următoarele norme:

(a) următoarele persoane intră sub incidența prezentului titlu pentru a putea beneficia și cumula perioadele de asigurare, de încadrare în muncă, de activitate independentă sau de ședere, inclusiv drepturile și obligațiile care rezultă din aceste perioade în conformitate cu Regulamentul [...] nr. 883/2004:

(i) cetățenii Uniunii [...] cărora li se aplica legislația Regatului Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție, precum și membrii de familie și urmașii acestora;

[...]

în scopul cumulării perioadelor, se iau în considerare perioadele finalizate atât înainte, cât și după încheierea perioadei de tranziție, în conformitate cu Regulamentul [...] nr. 883/2004.”

11 Articolul 126 din Acordul de retragere are următorul cuprins:

„Se stabilește o perioadă de tranziție sau de punere în aplicare, care începe la data intrării în vigoare a prezentului acord și se încheie la 31 decembrie 2020.”

Regulamentul nr. 883/2004

12 Articolul 1 litera (j) din Regulamentul nr. 883/2004 definește, în sensul acestuia din urmă, termenul „reședință” ca fiind locul în care o persoană este rezidentă în mod obișnuit.

13 Capitolul 6, denumit „Ajutorul de șomaj”, din titlul III din regulamentul amintit conține articolele 61-65a.

14 Articolul 61 din regulamentul menționat, intitulat „Reguli speciale privind cumularea perioadelor de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă”, prevede:

„(1) Instituția competentă dintr-un stat membru a cărui legislație condiționează dobândirea, menținerea, recuperarea sau durata dreptului la prestații de realizarea fie a perioadelor de asigurare, fie a perioadelor de încadrare în muncă sau de activitate independentă ia în

considerare, în măsura necesară, perioadele de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă realizate în temeiul legislației altui stat membru, ca și cum ar fi fost realizate în temeiul legislației pe care o aplică.

Cu toate acestea, în cazul în care legislația aplicabilă condiționează dreptul la prestații de realizarea perioadelor de asigurare, a perioadelor de încadrare în muncă sau de activitate independentă realizate în temeiul legislației unui alt stat membru nu sunt luate în considerare, cu excepția cazului în care perioadele respective ar fi fost considerate perioade de asigurare, dacă ar fi fost realizate în temeiul legislației aplicabile.

(2) Cu excepția situațiilor prevăzute la articolul 65 alineatul (5) litera (a), aplicarea alineatului (1) din prezentul articol se aplică doar în cazul în care persoana interesată a realizat cel mai recent, în conformitate cu legislația în temeiul căreia se solicită prestația:

- perioade de asigurare, în cazul în care legislația respectivă impune perioade de asigurare;
- perioade de încadrare în muncă, în cazul în care legislația respectivă impune perioade de încadrare în muncă, sau
- perioade de activitate independentă, în cazul în care legislația respectivă impune perioade de activitate independentă.”

15 Articolul 65 alineatele (2) și (5) din același regulament prevede:

„(2) Persoana aflată în șomaj total care, în timpul ultimei sale activități salariate sau independente, își avea reședința într-un alt stat membru decât statul membru competent și care continuă să își aibă reședința în statul membru respectiv sau se întoarce în statul membru respectiv, se pune la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru de reședință. Fără a aduce atingere articolului 64, persoana aflată în șomaj total poate, ca măsură suplimentară, să se pună la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru în care și-a desfășurat ultima activitate salariată sau independentă.

[...]

(5) (a) Șomerul prevăzut la alineatul (2) prima și a doua teză beneficiază de prestații în conformitate cu dispozițiile legislației din statul membru de reședință, ca și cum ar fi fost supus legislației respective în timpul ultimei sale activități salariate sau independente. Aceste prestații se acordă de către instituția de la locul de reședință.

[...]”

Dreptul bulgar

- 16 Articolul 54a alineatul 1 din Kodeks za sotsialno osiguriavane (Codul securității sociale) (DV nr. 77 din 16 septembrie 2021, denumit în continuare „KSO”) prevede:

„Au dreptul la prestații de șomaj persoanele pentru care s-au plătit sau pentru care erau datorate contribuții sociale în temeiul asigurării la Fondul de șomaj pentru o perioadă de cel puțin 12 luni în cursul celor 18 luni anterioare încetării afilierii și care:

1. au fost înregistrate ca șomeri la Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă;
2. nu au dobândit dreptul la o pensie pe baza perioadelor de asigurare și a vechimii în Republica Bulgaria sau la o pensie pentru limită de vârstă într-un alt stat sau nu primesc o pensie pentru limită de vârstă redusă în temeiul articolului 68a sau o pensie ocupațională în temeiul articolului 168;
3. nu desfășoară nicio activitate profesională care face obiectul asigurării obligatorii în temeiul prezentului cod sau al legislației unui alt stat, cu excepția persoanelor menționate la articolul 114a alineatul (1) din Kodeks na truda [(Codul muncii)].”

Litigiul principal și întrebările preliminare

- 17 DV este o resortisantă bulgară. De la 1 decembrie 2014 până la 29 martie 2021, aceasta a desfășurat o activitate salariată în Regatul Unit la diferiți angajatori, în domeniul serviciilor sociale și de sănătate.
- 18 La 2 aprilie 2021, DV, în calitate de persoană fără loc de muncă, a invocat drepturile sale la prestații de șomaj în Bulgaria în temeiul KSO. În susținerea cererii sale, DV a prezentat anumite documente, printre care o declarație de reședință în vederea aplicării articolului 65 alineatul (2) din Regulamentul nr. 883/2004. În plus, între Regatul Unit și Republica Bulgaria a avut loc un schimb electronic de informații privind situația lui DV.
- 19 Prin decizia din 18 august 2021, autoritatea bulgară pentru asigurări de șomaj a refuzat să admită această cerere, pentru motivul că perioadele de asigurare realizate de DV în Regatul Unit până la 29 martie 2021 nu au fost urmate de perioade în care să fi fost încheiată o asigurare socială în Bulgaria. Potrivit acestei autorități, articolul 30 din Acordul de retragere nu era aplicabil, din moment ce DV a întrerupt, prin întoarcerea sa în Bulgaria, situația transfrontalieră în care s-a aflat la data încheierii perioadei de tranziție stabilite la articolul 126 din Acordul de retragere (denumită în continuare „perioada de tranziție”), și anume 31 decembrie 2020, și că, în consecință, situația sa nu mai implica atât un stat membru, cât și Regatul Unit. În plus, în ceea ce privește articolul 32 din acest acord, care se referă la cumularea perioadelor de asigurare realizate înainte și după încheierea perioadei de tranziție, DV nu ar fi desfășurat în Bulgaria o activitate profesională, care, prin încetare, să fi permis să se stabilească dacă îndeplinea condițiile impuse de dreptul bulgar care reglementează dreptul la prestații de șomaj.
- 20 La 27 septembrie 2021, calea de atac introdusă de DV împotriva acestei decizii a fost respinsă de pârâtul din litigiul principal. Ulterior, DV a sesizat instanța de trimitere, Administrativen sad Veliko Tarnovo (Tribunalul Administrativ din Veliko Tarnovo, Bulgaria) cu o acțiune împotriva acestei decizii de respingere.

- 21 Potrivit acestei instanțe, aprecierea legalității deciziei de respingere menționate este legată, chiar condiționată, de aplicabilitatea la situația în discuție în litigiul principal a normelor prevăzute la articolele 61-65 din Regulamentul nr. 883/2004 și a dispozițiilor Regulamentului nr. 987/2009 care le detaliază, ținând seama de articolul 31 alineatul (1) din Acordul de retragere, sau de aplicabilitatea articolului 32 din acest acord exclusiv în scopul cumulării perioadelor în cauză.
- 22 Instanța menționată consideră că situația DV nu corespunde ipotezei prevăzute la articolul 30 alineatul (1) litera (c) din acordul menționat, pe care pârâtul din litigiul principal o consideră pertinentă, ci celei prevăzute la articolul 30 alineatul (1) litera (a) menționat, aplicabil cetățenilor Uniunii care sunt supuși legislației Regatului Unit la încheierea perioadei de tranziție.
- 23 În ceea ce privește aplicabilitatea articolului 31 alineatul (1) din Acordul de retragere și, prin urmare, a dispozițiilor Regulamentului nr. 883/2004, instanța de trimitere precizează că, potrivit pârâtului din litigiul principal, situația lui DV nu se încadrează în ipotezele prevăzute la articolul 30 alineatul (1) din acest acord, din moment ce aplicarea lor este condiționată de articolul 30 alineatul (2) din acordul în cauză, potrivit căruia persoanele menționate la articolul 30 alineatul (1) beneficiază de acoperire „atât timp” cât continuă să se afle fără întrerupere în una dintre situațiile prevăzute la acest articol și care implică în același timp atât un stat membru, cât și Regatul Unit. Or, încetarea raportului de muncă al lui DV în Regatul Unit la 29 martie 2021 ar fi pus capăt situației în care se afla aceasta.
- 24 În această privință, instanța de trimitere ridică problema dacă expresia „atât timp” trebuie interpretată în sensul că persoanele vizate la articolul 30 alineatul (1) menționat se încadrează în una dintre situațiile prevăzute la această dispoziție numai atât timp cât se află în această situație sau în sensul că, ținând seama de logica dispozițiilor în discuție ale Acordului de retragere și de obiectivul urmărit de acesta din urmă, persoanele respective continuă să intre sub incidența dispoziției menționate dacă s-au aflat în situația respectivă întreaga perioadă de tranziție, astfel încât o schimbare de situație care intervine după această perioadă nu are efect asupra aplicabilității aceleiași dispoziții.
- 25 Cu titlu subsidiar, instanța menționată ridică problema eventualei aplicabilități la litigiul principal a articolului 30 alineatul (3) din Acordul de retragere, dat fiind că, în opinia sa, situația lui DV este prevăzută la articolul 10 alineatul (1) litera (a) din acest acord, la care face trimitere alineatul (3) menționat. În această privință, ea ridică problema dacă limitarea prevăzută la articolul 30 alineatul (4) din acordul în cauză exclude aplicarea la cazul lui DV a alineatului (3) menționat, din moment ce aceasta nu mai beneficiază de un drept de ședere în Regatul Unit de la încetarea raportului său de muncă sau dacă această limitare vizează existența unui drept de ședere sau de muncă exercitat după expirarea perioadei de tranziție, fără ca momentul la care a încetat dreptul respectiv, după această perioadă, să fie relevant.
- 26 În aceste condiții, Administrativen sad Veliko Tarnovo (Tribunalul Administrativ din Veliko Tarnovo) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:
- „1) Dispozițiile articolului 30 alineatul (2) din [Acordul de retragere] coroborate cu cele ale articolului 30 alineatul (1) litera (a) din acesta trebuie să fie interpretate în sensul că persoanele la care se face referire în cea de a doua dispoziție intră în domeniul de aplicare personal al articolului 31 alineatul (1) din acordul menționat în cazul în care au fost, fără întrerupere, resortisanți ai unui singur stat membru și, în același timp, au fost supuse legislației Regatului Unit întreaga perioadă de tranziție sau trebuie să fie interpretate în

sensul că persoanele menționate la articolul 30 alineatul (1) litera (a) din acordul în cauză intră în domeniul de aplicare personal al articolului 31 alineatul (1) [din acest acord] numai dacă erau angajate în Regatul Unit la sfârșitul perioadei de tranziție și/sau după încheierea acesteia?

- 2) Dispozițiile articolului 30 alineatul (2) din [Acordul de retragere] coroborate cu cele ale articolului 30 alineatul (1) litera (c) din acesta trebuie să fie interpretate în sensul că persoanele la care se face referire în cea de a doua dispoziție intră în domeniul de aplicare personal al articolului 31 alineatul (1) din acordul menționat dacă, în calitate de cetățeni ai Uniunii Europene, au avut reședința, fără întrerupere și în mod exclusiv, pe teritoriul Regatului Unit întreaga perioadă de tranziție și, în același timp, le este aplicabilă legislația unui singur stat membru întreaga perioadă de tranziție până la plecarea lor sau trebuie să fie interpretate în sensul că persoanele menționate la articolul 30 alineatul (1) litera (c) din acordul în cauză nu intră în domeniul de aplicare personal al articolului 31 alineatul (1) [din acest acord] dacă au încetat să mai aibă reședința pe teritoriul Regatului Unit după încheierea perioadei de tranziție?
- 3) În cazul în care interpretarea dispozițiilor articolului 30 alineatul (2) din [Acordul de retragere] coroborate cu cele ale articolului 30 alineatul (1) literele (a) și (c) din acesta ar conduce la concluzia că acestea din urmă nu sunt aplicabile situației de fapt din procedura principală, întrucât cetățeanul Uniunii Europene a încetat să mai aibă reședința pe teritoriul Regatului Unit după încheierea perioadei de tranziție, dispozițiile articolului 30 alineatul (4) [din acordul menționat] coroborate cu cele ale articolului 30 alineatul (3) din acesta trebuie interpretate în sensul că persoanele care au reședința în statul-gazdă sau lucrează în statul de desfășurare a activității profesionale nu mai intră sub incidența dispozițiilor articolului 31 alineatul (1) [din acordul menționat] atunci când raporturile lor juridice în calitate de lucrători (salariați) au încetat și, ca urmare a acestui fapt, și-au pierdut dreptul de ședere și au părăsit statul de desfășurare a activității profesionale sau statul-gazdă după încheierea perioadei de tranziție sau trebuie interpretate în sensul că limitarea prevăzută la articolul 30 alineatul (4) [din același acord] privește dreptul de ședere și dreptul de muncă exercitate după încheierea perioadei de tranziție, indiferent de momentul încetării drepturilor, în cazul în care aceste drepturi existau după încheierea perioadei de tranziție?”

Procedura în fața Curții

- 27 În primul rând, instanța de trimitere a solicitat ca prezenta trimitere preliminară să fie judecată potrivit procedurii preliminare accelerate prevăzute la articolul 105 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții. În susținerea cererii sale, instanța menționată arată că DV nu mai obține venituri de la încetarea activității sale salariate în Regatul Unit și că se va afla eventual în situația de a fi nevoită să își exercite dreptul la prestații de șomaj în acest stat, în termenele și în condițiile stabilite de legislația acestuia din urmă.
- 28 Prin decizia din 25 februarie 2022, președintele Curții, după ascultarea judecătorului raportor și a avocatului general, a respins această cerere pentru motivul că, pe de o parte, conform unei jurisprudențe constante a Curții, nici simplul interes al justițiabililor, oricât de important și legitim ar fi, privind stabilirea cât mai rapid posibil a conținutului drepturilor care le sunt conferite de dreptul Uniunii, nici caracterul sensibil din punct de vedere economic sau social al cauzei principale nu implică necesitatea examinării acesteia în termen scurt, în sensul articolului 105 alineatul (1) din Regulamentul de procedură (Ordonanța președintelui Curții din 27 februarie 2019, M.V. și alții, C-760/18, nepublicată, EU:C:2019:170, punctul 18, precum și

jurisprudența citată) și, pe de altă parte, în ceea ce privește eventuala necesitate ca DV să își exercite dreptul la prestații de șomaj în Regatul Unit, instanța de trimitere nu a precizat care ar fi termenul prevăzut în acest scop de legislația statului respectiv și nici nu a expus motivele pentru care DV era împiedicată să se prevaleze de acest drept înainte ca Curtea să se pronunțe cu privire la prezenta cerere de decizie preliminară.

- 29 În al doilea rând, la 30 septembrie 2022, Curtea a adresat instanței de trimitere o cerere de informații prin care a solicitat să indice care a fost statul de reședință, în sensul articolului 1 litera (j) și al articolului 65 alineatul (2) din Regulamentul nr. 883/2004, al lui DV în perioada de desfășurare a unei activități salariate în Regatul Unit între 1 decembrie 2014 și 29 martie 2021.
- 30 La 11 octombrie 2022, instanța menționată a răspuns la această cerere că, în toată această perioadă, statul de reședință al lui DV a fost Regatul Unit, astfel cum reieșea atât din schimburile electronice de informații dintre acest stat și Republica Bulgaria, cât și din declarația de reședință depusă de DV în scopul aplicării articolului 65 alineatul (2) din Regulamentul nr. 883/2004.

Cu privire la întrebările preliminare

- 31 Potrivit articolului 99 din Regulamentul de procedură, atunci când răspunsul la o întrebare formulată cu titlu preliminar poate fi în mod clar dedus din jurisprudență sau atunci când răspunsul la o asemenea întrebare nu lasă loc niciunei îndoieli rezonabile, Curtea, la propunerea judecătorului raportor și după ascultarea avocatului general, poate oricând să decidă să se pronunțe prin ordonanță motivată.
- 32 Este necesar ca în prezenta cauză să se aplice această dispoziție.
- 33 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, în cadrul procedurii de cooperare între instanțele naționale și Curte instituite prin articolul 267 TFUE, este de competența acesteia din urmă să ofere instanței naționale un răspuns util, care să îi permită să soluționeze litigiul cu care este sesizată. Din această perspectivă, Curtea trebuie, dacă este cazul, nu numai să reformuleze întrebările care îi sunt adresate, ci și să ia în considerare norme de drept al Uniunii la care instanța națională nu a făcut referire în enunțul întrebării sale (Hotărârea din 12 ianuarie 2023, RegioJet, C-57/21, EU:C:2023:6, punctul 92 și jurisprudența citată).
- 34 În speță, întrebările adresate privesc doar interpretarea articolelor 30 și 31 din Acordul de retragere și urmăresc să se stabilească aplicabilitatea acestora într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, în care o persoană care a lucrat pe teritoriul Regatului Unit timp de mai mulți ani se întoarce în Bulgaria după încheierea perioadei de tranziție și solicită, în acest stat membru, să beneficieze de prestații de șomaj.
- 35 În această privință, din al șaselea paragraf al preambulului acestui acord rezultă că este necesar să se prevadă o protecție reciprocă pentru cetățenii Uniunii și resortisanții Regatului Unit care și-au exercitat drepturile la libera circulație înainte de o dată stabilită în acordul menționat, în special drepturile care rezultă din perioadele în care au beneficiat de asigurarea de securitate socială.
- 36 În plus, articolul 7 alineatul (1) din Acordul de retragere precizează că, în sensul acestuia, toate trimiterile la statele membre și la autoritățile competente ale statelor membre cuprinse în dispozițiile din dreptul Uniunii puse în aplicare prin acest acord se interpretează, sub rezerva anumitor excepții, ca incluzând Regatul Unit și autoritățile sale competente.

- 37 Rezultă că obiectivul Acordului de retragere nu este de a crea drepturi independente de dreptul Uniunii, ci de a proteja drepturile exercitate în temeiul acestui drept înainte de încheierea perioadei de tranziție, făcând ca dispozițiile dreptului menționat vizate în acest acord să fie aplicabile situațiilor definite în acesta din urmă, care implică resortisanții, legislația sau teritoriul Regatului Unit.
- 38 Mai precis, articolul 31 din Acordul de retragere, care face parte din titlul III din partea a doua a acestui acord, denumit „Coordonarea sistemelor de securitate socială”, prevede la alineatul (1) că normele și obiectivele prevăzute printre altele în Regulamentul nr. 883/2004 se aplică persoanelor care intră sub incidența acestui titlu.
- 39 Rezultă că, înainte de a examina dacă dispozițiile Acordului de retragere pot fi aplicate într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, este necesar să se stabilească dacă dispozițiile Regulamentului nr. 883/2004 de care se prevalează DV i-ar fi fost aplicabile independent de retragerea Regatului Unit din Uniune sau de faptul că și-a desfășurat activitatea salariată în acest stat, iar nu într-un stat membru al Uniunii. Astfel, dacă situația ar fi diferită, nu ar exista un drept dobândit în temeiul acestui regulament, pentru perioada în care DV a desfășurat o activitate salariată în Regatul Unit, pe care Acordul de retragere ar avea vocația de a-l proteja.
- 40 În speță, din decizia de trimitere reiese, pe de o parte, că autoritatea bulgară pentru asigurări de șomaj a refuzat să îi acorde prestații de șomaj lui DV pentru motivul că, după ce a realizat perioade de asigurare în Regatul Unit în temeiul desfășurării unei activități salariate pe teritoriul acestui stat, DV s-a întors în Bulgaria, unde a solicitat să beneficieze de asemenea prestații fără să fi desfășurat o activitate profesională sau să fi realizat perioade de asigurare pe teritoriul acestui stat membru. Pe de altă parte, instanța de trimitere apreciază că, în temeiul articolului 31 alineatul (1) din Acordul de retragere, legalitatea acestei decizii de refuz este condiționată de aplicabilitatea dispozițiilor articolelor 61-65a din Regulamentul nr. 883/2004 în asemenea împrejurări.
- 41 În această privință, trebuie amintit că articolul 61 din acest regulament prevede printre altele, la alineatul (1), că instituția competentă dintr-un stat membru a cărei legislație condiționează dobândirea dreptului la prestații de șomaj de realizarea unor perioade de asigurare ia în considerare, în măsura necesară, perioadele de asigurare realizate în temeiul legislației oricărui alt stat membru, ca și cum ar fi fost realizate în temeiul legislației pe care o aplică. Totuși, din cuprinsul articolului 61 alineatul (2) reiese că, cu excepția situațiilor prevăzute la articolul 65 alineatul (5) litera (a) din regulamentul menționat, aplicarea articolului 61 alineatul (1) din acesta este supusă condiției ca persoana interesată să fi realizat cel mai recent, în conformitate cu legislația în temeiul căreia se solicită prestațiile, perioade de asigurare, în cazul în care legislația respectivă le impune.
- 42 În consecință, în măsura în care din articolul 54a alineatul 1 din KSO rezultă că legislația bulgară condiționează dobândirea dreptului la prestații de șomaj de realizarea unor perioade de asigurare și întrucât DV nu a realizat nicio astfel de perioadă la întoarcerea sa în Bulgaria, ea nu ar putea solicita prestații de șomaj în temeiul Regulamentului nr. 883/2004, prin cumularea perioadelor de asigurare realizate într-un alt stat, în speță Regatul Unit, decât dacă situația sa ar corespunde celei prevăzute la articolul 65 alineatul (5) litera (a) din acest regulament coroborat cu articolul 65 alineatul (2) din acesta.

- 43 În această privință, articolul 65 alineatul (2) prima teză din regulamentul menționat prevede că o persoană aflată în șomaj total care, în timpul ultimei sale activități salariate sau independente, își avea reședința într-un alt stat membru decât statul membru competent și care continuă să își aibă reședința în statul membru respectiv sau se întoarce în statul membru respectiv, se pune la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru de reședință. Potrivit articolului 65 alineatul (5) litera (a) menționat, o astfel de persoană beneficiază de prestații de șomaj în conformitate cu dispozițiile legislației statului membru de reședință, ca și cum ar fi fost supusă legislației respective în timpul ultimei sale activități salariate sau independente. Aceste prestații se acordă de către instituția de la locul de reședință.
- 44 Or, reiese cu claritate din răspunsul la cererea de informații menționată la punctele 29 și 30 din prezenta ordonanță, furnizat de instanța de trimitere, singura competentă, în cadrul procedurii instituite la articolul 267 TFUE, să aprecieze situația de fapt din litigiul cu care este sesizată [a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 septembrie 2022, Fossil (Gibraltar), C-705/20, EU:C:2022:680, punctul 37 și jurisprudența citată], că, pe toată durata de desfășurare a activității salariate de către DV pe teritoriul Regatului Unit, aceasta a avut reședința, în sensul articolului 1 litera (j) și al articolului 65 alineatul (2) din Regulamentul nr. 883/2004, în acest stat, care era statul competent, în sensul acestei din urmă dispoziții, în perioada respectivă. Numai după încetarea acestei activități salariate, DV s-a întors în Bulgaria pentru a solicita autorității competente din acest stat membru acordarea unor prestații de șomaj.
- 45 Rezultă că la chestiunea prealabilă ridicată la punctul 39 din prezenta ordonanță trebuie să se răspundă că articolul 65 alineatul (2) din Regulamentul nr. 883/2004 trebuie interpretat în sensul că nu se aplică într-o situație în care o persoană solicită să beneficieze de prestații de șomaj autorității competente dintr-un stat membru în care nu a realizat perioade de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă și pe teritoriul căruia se întoarce la sfârșitul unei perioade de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă realizate într-un alt stat, în care a avut reședința, în sensul acestei dispoziții, în toată această perioadă.
- 46 Având în vedere răspunsul dat la această chestiune prealabilă, nu este necesar să se răspundă la întrebările adresate de instanța de trimitere.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 47 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a șaptea) declară:

Articolul 65 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 465/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012,

trebuie interpretat în sensul că

nu se aplică într-o situație în care o persoană solicită să beneficieze de prestații de șomaj autorității competente dintr-un stat membru în care nu a realizat perioade de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă și pe teritoriul căruia se întoarce la sfârșitul unei perioade de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă realizate într-un alt stat, în care a avut reședința, în sensul acestei dispoziții, în toată această perioadă.

Semnături